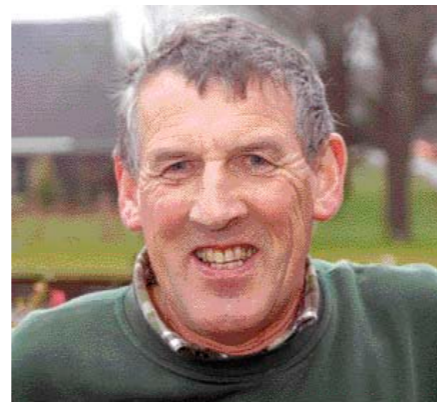

De meeste vleesveehouders in Nederland zijn hobbyisten.

Harrie Boomkamp uit Enter is er zo een. Met vier dieren heeft hij een kleine veestapel, maar zijn liefhebberij is bijzonder groot.

'Mijn droom is om ooit nog eens een excellente koe te fokken.'

Harrie Boomkamp: 'Het kalf moet natuurlijk geboren worden, zo hoort het'

king kwamen. 'Haar stieren geven juist weer gemakkelijke geboorten, je ziet vaak dat de ene generatie moeilijk kalft en de volgende juist weer makkelijk', weet Harrie. Maar het betekent dat doch-

Het zal misschien één of hooguit twee keer per jaar gebeuren. De koeien van Harrie Boomkamp moeten kalven en dat betekent dat de glaszetter uit Enter alles uit zijn handen laat vallen om daarbij te zijn. 'Niets is zo belangrijk als het kalven. Mijn collega's kunnen hoog en laag springen, maar dan vergeet

blikvanger. Ze schopte het tot twee keer toe tot reservekampioene op de nationale keuring. Groot én veel bespieren, Anja had het allemaal. En ze mocht het op de keuring laten zien, een grote hobby van Harrie.

Harrie is één van de initiatiefnemers, en momenteel penningmeester, van de

Kalverij gaat voor alles

Piemontesefokker Harrie Boomkamp werkt met nieuwe koefamilie voor makkelijke geboorten

ik alles. Dat weet mijn baas ook en dat is geen enkel probleem.' Zijn collega's gaan hardlopen of mountainbiken in hun vrije tijd, Harrie is voor en na het werk een uurtje in de koeienstal te vinden. 'Daar kan ik lekker mijn kop leegmaken, nergens meer aan denken. Dan kan ik het werk even helemaal van me afzetten.'

Liever zuivere fokkerij

Al ruim vijftien jaar is Harrie (59) bezig in de piemontesefokkerij. In 1992 startte hij. 'Ik heb boerenbloed', verklaart hij. Een gehuurde stal, een klein stukje eigen land en een paar koeien maken van hem een gelukkige hobbyboer. 'Ja hoor, het mag wat geld kosten.' Eerst waren het vetweiders die op het kleine stukje eigen grond liepen, maar al gauw keek hij om zich heen om zuiver vleesvee te fokken. 'Ik wilde wel meteen met goed fokmateriaal beginnen.'

En zo ging hij samen met koeievrienden Henk en Harrie Homan op pad. Ze vonden twee prachtige vaarskalveren uit embryo-transplantatie: Linda (v. Lurio) en Anja (v. Lasarro). Harrie kocht de drie maanden oude Anja en was bijzonder succesvol met de koe. Anja werd in het stamboek opgenomen met 88 punten en op menige keuring was ze de

keuring in Enter. 'We hebben die nu der tien keer georganiseerd. Ik ben er elke keer met dieren geweest.' Er mag wat hem betreft ook wel meer animo voor keuringen bij anderen aanwezig zijn. 'Je kunt met dertig dieren geen keuring organiseren. Als stamboekbestuur lobbyen we echt om fokkers naar de keuring te krijgen.'

Even terug naar Anja, want ook haar nakomelingen kalven heel gemakkelijk, maar dat komt niet uit de Anjagenen.'

Minder keizersnede

De 'oude Anja' werd als tienjarige koe afgevoerd. Ze had één maar in haar fokkerij. Dat waren de moeilijke kalvingen die vooral bij haar dochters tot uitdruk-

ter Anja 1 (v. Elvio) al met een keizersnede ter wereld kwam. 'Op de keuring wordt dat enorm afgestraft. Dat is ook terecht, maar aan de andere kant laat je de koe of het kalf natuurlijk niet doodgaan.'

Bij de piemontesen wordt tien tot vijftien procent van de dieren geboren door middel van een keizersnede. 'We focussen ons erop dat verder te verminderen', zegt Harrie, die als vicevoorzitter al drie jaar in het bestuur van het stamboek zit. 'Het kalf moet natuurlijk geboren worden, zo hoort het.'

Het is wellicht ook deze negatieve eigenschap die het einde inluidt van de Anjastam op het bedrijf van Harrie. De laatste aanwezige is Anja 6 (v. Billy). Ze moest als pink met een keizersnede verlost worden en ook als tweedekalfskoe onderging ze een keizersnede, klinkt het teleurgesteld. 'Ik had haar eigenlijk na de eerste kalving al willen verkopen, maar ze kreeg 86 punten en de inspecteur was nogal onder de indruk van haar. Nu krijgt ze een enkele reis naar het slachthuis.'

Links Lazza (Cross x Quebec), vol van goede moedereigenschappen, kalft in mei van Ural, en rechts Lazza 1, haar Quebeckalf van vorig jaar

En dus ging Harrie twee jaar geleden op zoek naar een nieuwe koefamilie. Hij kwam uit bij de familie Welkzijn in De Klomp en vond er twee nieuwe bloedlijnen: Lazza (Cross x Quebec) en de Decibeldochter Joke. Met Joke liep het niet goed af. Haar eerste kalf was zo zwaar dat het met de geboorte niet wilde vloten en uiteindelijk moest het kalf afgezaagd worden. 'We hebben haar daarna meteen afgevoerd, dat zijn geen dieren waar je verder mee wilt in de fokkerij.'

Aan de andere kant is Harrie over de prestaties van Lazza juist weer heel erg tevreden. 'Ze heeft goede moedereigenschappen, geeft veel melk en zit als fokkoe goed in elkaar, ze heeft een hoog

staartbeen en een hellend kruis', somt Harrie op. 'En bovendien is ze heel mak.'

Dromen van excellente koe

Lazza kreeg een prachtig vaarskalf van Quebec. 'Ja, dat is inteelt, niet bewust, maar de inseminator had het nu eenmaal in zijn vat.' Lazza 1 is inmiddels bijna één jaar oud en heeft al een flinke hoogtemaat. '1,20 meter heb ik net afgelopen weekend opgemeten.'

En er komt nog meer moois aan voor Lazza. Ze is drachtig van kampioensstier Ural van de Kreitehei en kalft halverwege mei af. 'Ik heb Ural zelf gezien, een fantastisch mooie stier.' En zo heeft Har-

rie alweer stille hoop op nog een mooi vaarskalf. 'Mijn droom is om nog eens een excellente koe te fokken, niet kopen, want als je met geld wappert kun je alles wel kopen. Zelf een koe fokken van 90 punten of meer lijkt me geweldig.'

Tegenover deze liefhebberij staat echter ook nuchterheid. In de vierkoppige veestapel loopt ook het drie maanden oude stiertje Roberto. 'Dat eindigt volgende jaar op de barbecue', lacht Harrie. 'Dan hoop ik zestig jaar te worden en dan eten we hem smakelijk op met familie en vrienden. Zo heeft iedereen er plezier van.'

Alice Booj

